

Zamilovanost nebo opravdové pouto lásky?

Často se setkávám s mladými snoubenci nebo páry, které nejsou spokojeni se svým partnerem jen proto, že jim chybí „zamilovanost“. Jakoby samotné zamilování bylo hlavním kritériem toho, zda dotyčný je „tím pravým“ na celý život nebo není. Možná se jim ani nemůžeme divit. Jistě si vybavíte tak jako já řadu filmů, televizních programů a čtyřicet nejpopulárnějších písniček, které propagují a idealizují tento typ vztahu:

- *Skutečná láska vás zcela uchvátí a nedokážete ji ovládat.*
- *Podstatou vztahu je fyzická přitažlivost.*
- *Pokud rozechvění a vzrušení pociťované při prvotním pobláznění pomine, znamená to konec vztahu.*
- *Podstata a celý smysl života zamilovaného existují pouze v jeho partnerovi.*

Je to však pravda? Vezmeme-li v úvahu hlavní fenomén naší kultury: „chci to hned“, nemůžeme se divit, že láska je často takto chápána. Nemůžeme se divit, že naše děti odmítají roky studovat nebo se připravovat na povolání, jež by jim přineslo osobní uspokojení až za delší čas. Lehce dostupná droga jim přece dá okamžitý zážitek euforie.

Naše kultura propaguje okamžité uspokojení

Co vidíme v televizi? Který typ lásky je nám předkládán? Hlavním důvodem, proč média mlčí o skutečné, i když méně romantické lásce, je to, že na první pohled není tak přitažlivá a vzrušující. Skutečnou lásku nelze zpodobnit jednoduchým způsobem ani nevytváří tak silné konflikty. Zobrazit romantický stereotyp je mnohem snazší než opravdové pouto lásky, a to zvláště v naší kultuře, založené na okamžitém uspokojení.

Čím méně lásky člověk má, tím více si idealizuje romantickou lásku

Do manželství lidé často vstupují s nevyslovenou manželskou smlouvou: „Ty mě naplníš. Cítím, že hluboko uvnitř mi něco chybí, a jsem si jistý, že to něco, je láska. Ty, má skutečná láska, mi to můžeš poskytnout.“ Většinou zjišťujeme, že čím méně lásky člověk ve svém srdci má, tím více si cení idealizované romantické lásky. Jinak řečeno, čím víc zeje moje „nádrž lásky“ prázdnotou, tím víc upřednostňuji romantickou lásku ve stylu hollywoodského klišé.

Realita je bohužel jiná. Obrazně řečeno, láska není v manželství sčítána, ale dochází jakoby k jejímu násobení. Pokud nejsem naplněn, mám svou nádrž lásky poloviční. Pokud není naplněna moje partnerka, má také poloviční nádrž lásky. Jedna polovina krát jedna polovina je jedna čtvrtina. Prázdnota plus

prázdnota nevytváří jeden celek, nýbrž zůstává prázdnotou. Takto to často dopadá v případě, že partneři mezi sebou navzájem ukrývají své poloprázdné nádrže lásky. Každý z nich doufá, že bude milován, tak jako je milováno dítě. Toto malé ztracené dítě chce nasát od partnera maximum, aby svou dutě znějící nádrž naplnilo. Před svým manželským partnerem však tento fakt dlouho neutajíte. Brzy zjistíte, že ná-

drž lásky toho druhého je prázdná. Když je podvod odhalen a chudoba nenaplněných citových potřeb vystoupí napovrch, manželství ztroskotá v bouři zklamání, hořkosti a hněvu.

Existuje tedy vůbec něco jako opravdový vztah lásky?

Samozřejmě že hluboká a opravdová láska existuje! Ta je ale na hony vzdálená té politováníhodné verzi lásky závislé na naplnění partnerem. Skutečná láska vás nepovede k tak pevnému připoutání na druhém, že by na něm záviselo všechno vaše osobní štěstí a spokojenost. Ve skutečnosti pak můžete druhému nabídnout mnohem větší podporu a péči, neboť uspokojení vašich vlastních potřeb nezávisí pouze na něm. Klíčem ke zdravému vztahu je vědomí vlastní hodnoty – vnitřní důvěra v sebe sama.

Pravá láska také umí být otevřena budoucnosti. Partneři se se svou minulostí vypořádali a teď mají příležitost svobodně a dynamicky růst. Rok po líbáncích je manželství lepší než dřív. Za deset let dozraje a změní se ještě výrazněji, láska je hlubší.

Pokud jste tedy pro vstup do partnerství motivováni touhou *nechat se naplnit tím druhým*, nemilujete. Opravdový vztah lásky vychází ze svobodného rozhodnutí. Partneři po vztahu touží, avšak nepředstavuje pro ně životně důležitou potřebu. V přímém kontrastu k výroku: „Miláčku, nemohu bez tebe žít,“ stojí: „Nesmysl, samozřejmě, že bych bez tebe dokázal žít, kdybych musel. Ale protože tě miluji, chci žít právě s tebou.“